

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XIII.
December
2010

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 12

Príprava

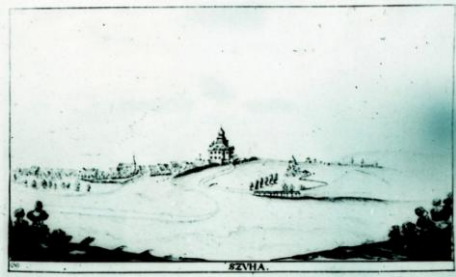
Drahí farníci, práve sa skončil starý liturgický rok a adventným obdobím vstupujeme do toho nového. Advent je krásnym obdobím prípravy na príchod nášho Pána a Spasiteľa, Božieho Syna Ježiša Krista. Hoci okolo nás už panuje takmer vianočná nálada, ktorú vytvárajú obchodníci, predbiehajúci sa v ponuke najrôznejších akcií a výhodných ponúk na vianočné darčeky, nenechajme sa zmiast'. Všetko veľké a významné si vyžaduje prípravu. Sám Pán nás

vyzýva, aby sme bdeli a boli pripravení na jeho príchod. Tak v tomto duchu prežívajme prichádzajúce dni. Popri materiálnych starostiach nezabúdajme na duchovnú prípravu, aby sme v našich srdciach pripravili miesto pre nebeského hosťa, aby sme si stále lepšie uvedomovali, že ten najväčší dar od nebeského Otca máme práve v betlehemskej dielňe.

Peter Škultéty

Z minulosti farnosti Suchá nad Parnou

Kaštieľ

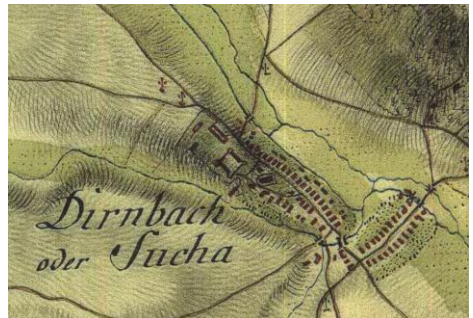

Suchá – vežový dom „thoron“.

Dôležitou súčasťou Suchej nad Parnou bol renesančný kaštieľ, ktorý sa spomína už v roku 1296 ako príslušenstvo hradu Červeného Kameňa. V 13. storočí obec patrila poväčšinou panstvu na Červenom Kameni, časti katastru zas zemianskym rodinám. V Suchej sa už v roku 1463 spomína šľachtická kúria (*curia nobilitaris*), ktorú v listine označujú tiež ako veža „thoron“. Objekt teda pôvodne patrila k stredovekým vežovým šľachtickým kúriam, aké sú známe napr. v Partizánskom-Šimonovanoch, Parížovciach, Poltári a pod. Novovekými prestavbami za Pálfiovcov sa postupne zväčšil na priestraný kaštieľ, ktorého situáciu by mohla zachytávať ešte katastrálna mapa z roku 1896. Na mape 1. vojenského mapovania z roku 1782 je kaštieľ zakreslený ako pravidelný štvoruholníkový komplex vy-

medzený obvodovým múrom s nárožnými vybiehajúcimi baštami a s vnútornou trojkřídlovou obvodovou zástavbou a centrálnym nádvorím.

V bratislavskej kapitulskej knižnici sa našla kniha z roku 1470 s titulom: „Summa“, kde sa na poslednej stránke potvrdzuje, že zeman Ulrich Norchan svoj kúriálny majetok pod menom *thoron* odpredal Mikulášovi Sellendorfovi (v iných prameňoch sa píše Šandorf, podľa všetkého po svojom otcovi Konrádovi sa stal kastelánom na hrade Uhrovec) a jeho manželke Dorote za 110 zl. flor. Na základe tohto dokumentu môžu hocikedy zaujať menovaný majetok. Datum feria Proxima post Dominicam Judica A. D. 1463. V 1483 roku kráľ Matej Korvín daroval Krištofovi Podmansederovi v Suchej zem a kúriu.

Mapa z roku 1782

Letecký pohľad na kaštieľ

Ku kaštieľu patrili rozsiahle lúky, polia a peňažné výnosy. Majiteľ kaštieľa mal právo zriaďovať viechu, ktorá bola znakom predaja vína. V Suchej sa hovorievalo: „*A keď zme aj to vínko voláke mali, boli tí víchi, ráda zme vedzeli, jakí aj ten má aj čo.*“ Do začiatku 17. storočia sa vína mohli predávať len vo vlastnom dome „pod viechou“, najčastejšie od sviatku sv. Juraja do sviatku sv. Michala. Vo viechach sa zvyčajne pol roka „šenkovalo“ víno so ziskom pre zemepána a pol roka pre obecnú pokladnicu.

Z týchto dôvodov bol kaštieľ častým objektom sporov. Na príklad od roku 1522 bol kaštieľ v držaní grófov zo Sv. Jura a Pezinka, ktorí si naďalej nárokovali na kaštieľ ako na svoje dedičstvo, hoci v darovacej listine nie je o tom žiadna zmienka.

Prvá zmienka o kaštieli je až z roku 1551, keď kráľ Ferdinand I. dal doňho zavrieť istého Imricha Nagya. V stupavskom registume rodiny Pálfiocov čítame: „*Amabilis compositio inter Emericum Nagy de Chul et Antonium Fugger et eius officiales in castello... Suchensi, factae...*“ Isté je, že tento opevnený kaštieľ stál už koncom stredoveku (1500).

V 16. storočí sa kaštieľ stal sídlom správy jedného z dištriktov pálfiovského

panstva Červený Kameň. Pod správou Suchej patrili Klčovany, Šelpice, Zvončín, Košolná, Dlhá, Dolné Orešany a Bohdanovce a od 18. storočia sídlom správy jedného z dielov rozdeleného panstva.

Svoje dejiny kaštieľ dostáva až od biskupa Ferdinanda Pálfiho (1619 – 1680), ktorý sa po smrti Jána Pálfiho († 1646) stal majiteľom suchovského oficiátu a tak vyčlenil z červenkamenského a smolenického panstva Suchú, Šelpice a Dolné Orešany pre samostatné hospodárstvo.

Roku 1647 Ferdinand protestuje proti nárokom Pavla a Štefana Pálfiho, ktorí sa chceli zmocniť 50 000 zlatých, ktoré zanechala Katarína Illesházy – Pálfiová v testeamente pre Jána Pálfiho a jeho syna Ferdinanda.

Ferdinand bol 30 rokov členom jezuitskej rehole. Potom sa stal diecéznym kňazom a bol vymenovaný za jágerského biskupa. Svoj dedičný suchovský podiel 6. októbra 1675 daroval svojmu bratrancovi Mikulášovi Pálfimu, lebo mu dopomohol k biskupskej hodnosti. No dal si podmienku, že v prípade že by nemohol bývať

vo svojom biskupskom sídle, vráti sa na svoj bývalý majetok v Suchej a okrem toho kedykoľvek príde do Suchej, bude môcť bývať v suchovskom kaštieli aj so svojím sprievodom. Keby však po jeho smrti synovia palatína Pavla Pálfiho: Anton, Ján a Karol znovu uplatňovali svoje nároky na tento majetok ako i na kaštieľ, mohli by ho dostať len pod podmienkou, že zaplatia 63 000 rýnskych zlatých. Zároveň sľúbil, že Mikulášových synov bude materiálne podporovať a bude na nich pamätať v testamente.

V rokoch 1667 – 1668 sa Ferdinand Pálfi zdržiaval v suchovskom kaštieli a od roku 1670 aj v ňom býval. Keď sa Ferdinand Pálfi roku 1678 stal jágerským biskupom, presťahoval sa so Suchej do Košíc. V roku 1680 odovzdáva majetok Jánovi V. Pálfimu (1663 – 1751) za 63 000 forintov a splnomocňuje jeho matku Pálfi – Harrach Eleonóru, aby majetok spravovala počas maloletosti syna Jána. Proti týmto rozhodnutiam protestoval Karol aj v mene svojho brata Antona pred ostrihomskou kapitulou.

Zdá sa však, že bratia nedosiahli svoje, čo chceli. Jestvuje totiž listina z roku 1682, že polovicu suchovského panstva tí istí bratia Pálfiovci kúpili za 25 000 forintov. Toho času suchovské panstvo bolo vo vlastníctve Jána Pálfiho. Vymretím Pálfiovskej línie pochádzajúcej od Pavla Pálfiho majetok prešiel do rúk Jána Pálfiho.

V roku 1720 palatín Ján Pálfi kaštieľ obnovil, zväčšil na tri poschodia a opevnil 4 rohovými vežami. V dvadsiatom storočí bol už len prízemný a len rožné vežičky boli viacposchodové. Súčasťou kaštieľa bol francúzsky park s pôvodnými i nepôvodnými druhmi drevín, fontána a množstvo kamenných sôch a tehlový múr.

Po smrti Františka V. Alojza Pálfiho v roku 1852 zdedil majetok v Suchej nad Parnou gróf Ján XVI. František Pálfi (1829 – 1908), ktorý okrem toho, že venoval veľkú pozornosť správe o hospodárení na majetkoch bol zároveň aj významným súkromným zberateľom. Okrem kaštieľa v Suchej mal na Slovensku ďalších päť sídiel: palác v Bratislave, kaštieľ v Kráľovej, kaštieľ v Pezinku, zámok v Bojniciach a kaštieľ v Trstenej na Ostrove.

14. novembra 1907 Ján Pálfi potvrdil, že v bratislavskej župe sa nachádzajúce majetky v obci Suchá, Zvončín, Košolná, Dlhá a majer Nemečanka odovzdáva Viliamovi Pálfimu, synovi otca Viliama Pálfi – Dauna a matky Eleonory Nugentovej.

Po smrti grófa Jána Pálfiho vypukli medzi dedičmi veľké spory o majetky. Zomrel totiž ako starý mládenec, bez priamych potomkov. Mal iba mladšiu sestru Gabrielu a potom ešte 35 ďalších potenciálnych dedičov. O pálfiovský majetok, sa sporili až do roku 1923. Vtedy prišlo k takzvanej priateľskej dohode dedičov s vtedajším československým štátom, ktorý zľavil z požiadavky uvedenej v testamente o vytvorení múzeí a povolil dražbu niektorých určených umeleckých zbierok. Uskutočnili sa v rokoch 1924 až 1926 a to aj menšej časti Pálfiho zbierok nachádzajúcej sa v Suchej nad Parnou. 21. marca 1927 bola prevedená Štátnym pozemkovým úradom prvá parcelácia Pálfiho veľkostatku v Suchej a Košolnej. Pôda vo výmere asi 431,88 ha bola pridelená zamestnancom veľkostatku, drobným žiadateľom a maloroľníkom obcí Suchá, Košolná, Borová a Ružindol.

V roku 1928 sú zapísaní v katastrálnom registri ako **majitelia kaštieľa** súrodenci **Ladislav a Helena Odescalchi**, ktorí ho zdedili po matke. Ich otec bol Gejza Odescalchi († 8. 11. 1927) a matka

Erb rodiny Pálffyovcov.

Erby Pálffyovcov a Odescalchi

Etela, rod. Andrássová († 28. 11. 1927), ktorá bola dcérou Gabriely Andrássovej, rod. Pálfiovej (1833 – 1914) a tá sestrou grófa Jána XVI. Františka Pálfiho (1829 – 1908) a vnučka Františka V. Alojza Pálfiho, dedičného kapitána Bratislavského hradu. Čiže ich pramatka. Tak sa dostal kaštieľ – dedičný majetok Pálffyovcov k Odescalchiomcom.

Helena Odescalchi, narodená v Nitrianskej Strede 19. februára 1888, zostala podľa genealogickej línie slobodná a bezdetná a zomrela vo Viedni 25. februára 1973. Ladislav Odescalchi, narodený v Nitrianskej Strede 7. augusta 1893, sa oženil 19. októbra 1949 s Aloisiou Fink v Kitzbüheli a zomrel v Salzburgu 30. decembra 1967.

V období, keď sa zhoršili vzťahy medzi Talianskom a Nemeckom počas 2. svetovej vojny (13. októbra 1943 Taliansko vyhlásilo vojnu Nemecku) a v Bratislave od júna 1944 do apríla 1945 trvala v meste

vojnová situácia, mesto bolo v rukách nemeckej armády býval v kaštieli evakuovaný taliansky veľvyslanec aj s rodinou.

Ku koncu 2. svetovej vojny gróf Odescalchi kaštieľ opustil a to ešte pred príchodom sovietskej armády 1. apríla 1945 a odcestoval do Viedne iba z najcennejším majetkom. Hneď po odchode frontu sa začalo rabovanie v kaštieli.

Parte zomrelého kniežata Gejzu Odescalchiho, otca Ladislava a Heleny Odescalchiomcov, posledných vlastníkov kaštieľa.

Po roku 1945 kaštieľ po niekoľkých majiteľov zostal v držbe Povereníctva školstva a osvety v Bratislave. Nakoniec správa kaštieľa prešla do rúk MNV. Roku 1946 do opusteného kaštieľa vtedajší MNV pustil bývať 8 rodín. Neskôr tu boli umiestnené 2 triedy základnej školy.

V máji 1949 boli vo verejnej dražbe odpredané hospodárske budovy: sypky, stodoly a murovaná ohrada kaštieľa. Hneď sa začalo s ich búraním. Tým sa otvoril prístup do kaštieľa a začalo sa pustošenie krásnej záhrady pri kaštieli a priláhlého sadu, vinohradu a parku. Od tej doby sa záhrada stala obecným pastviskom kráv, kôz, a ihriskom pre deti z dediny. Ovocné a okrasné stromy niektorí občania vykopalí, podnášali si domov a zvyšok spustošil dobytok. Veľmi cenné sochy, ktoré

zdobili park boli rozbité a porozhadzované v parku a potoku.

Roku 1955 bolo rozhodnuté, že kaštieľ sa zbúra a na jeho mieste bude postavená nová ZDŠ. Všetky rodiny (nájomníci kaštieľa) dostali tehlu po zbúraní a postavili si nové domy na pridelených parcelách. V roku 1957 bola škola odovzdaná do užívania.

Zdroj:

BOROVSKÝ SAMU: Magyarország vármegyéi és városai. Pozsony vármegye.

GREGUŠ, J.: Rabovky. In: Duchovné ozveny. 2000/11, s. 4.

HRONSKÝ, V.: Vína našich predkov. In: www.slovinet.sk

JEDLICZKA PÁL: Kiskárpáty emlékek I. zv. Eger 1891.

JURČOVÁ, S.: Livrej z kaštieľa Odescalchiovcov. In: Novinky z radnice. (informačný mesačník mesta Trnava), XXI. Roč., číslo 3, apríl 2010, s. 17.

KOLEKTÍV AUTOROV: Suchá nad Parnou 1251 – 2001. Tripsoft 2001.

KOLPÁK, J., RADVÁNYI, H.: Príspevok k dejinám, Rim. kat. farnosť sv. Martina, biskupa Suchá nad Parnou, strojopis 1998.

LUKAČKA, J.: Dejiny obce v stredoveku (1239 – 1526). In: www.vo.sk

PAMÄTNÁ KNIHA OBCE SUCHEJ NAD PARNOU.

SPUSTOVÁ, G.: História Suchej nad Parnou; Martin Bóna, 2008.

ŠLABJAROVÁ, I.: [Zhorela Očová, len krčma ostala...](#) In: Kultúra slova 1995/5.

Bojnický zámok. In: milkahorska.sblog.cz/hrady/

Cyrril a Method, Katolícke noviny pre Cirkev, Školu a Literatúru; Č. 35, roč. XVI., v Trnave 16. novembra 1869; Starožitnosti Cirkevne čili: Krátka historia Suchovskej fary a jej filiálok: Košolnej a Zvončina v Prešovskej stolici.; I. Mestečko „Suchá“ a jeho obyvatelia, s. 276 – 279.

Zápisnica obecného zastupiteľstva v Suchej nad Parnou z 16. júna 1926. MV SR, Štátny archív v Bratislave, pobočka Trnava.

Foto: Štátny archív Bratislava, súkromné zbierky

P. Viktor Mišuth, CSsR

Mládežnícky zbor v Suchej nad Parnou

Pátrali sme v knihách, v časopisoch, ale nikde sme nič nenašli. Po našom mládežníckom zbore, ktorý z veľkého nadšenia mládeže fungoval „za totality“, v čase, keď bolo verejne spievať liturgické a mládežnícke piesne doslova hrdinským činom a veľkým ohrozením pre celé rodiny.

Aby sme sa o ňom dozvedeli viac, pýtali sme sa priamo pri prameni, dvoch

speváčok, ktoré v tomto zbore spievali: Katky Silnej, ktorá zbor neskôr aj dirigovala a Andrey Izakovičovej (predtým Oravcovej). Spomienky budú aj súčasťou pripravovanej knihy P. Viktora Mišutha o dejinách farnosti:

Málokto si spomenie na začiatky mládežníckeho spevokolu v Suchej nad Parnou. Začiatky spevokolu neboli práve naj-

jednoduchšie. Po príchode nového pána farára Jozefa Kolpáka v roku 1984 sa najprv v kostole stretávalo niekoľko mladých dievčat, ktoré spievali s organistom Jánom Fančovičom žalmy a liturgické nápěvy pri svätej omši. Medzi ne patrili Jana Vlachovičová r. Oborilová, Andrea Izakovičová r. Oravcová, Ludmila Zigová r. Silná, Alena Kloknerová, Katarína Silná, Gabriela Spustová r. Izakovičová, Andrea Nováková r. Fančovičová, Jozef Brestovanský. Neskôr sa pridali Jozef Belica, Katarína Belicová, Marián Sivoň a Alena Marhavá r. Lošonská.

Taký spevokol musí niekto viesť: ujať sa nacičovania, prípravy skladieb a hudobného vedenia. K spevákom patrila aj Katarína Silná, ktorá sa tejto úlohy ujala a začala viesť zbor, po hudobnej stránke pomáhal Ján Fančovič a neskôr Marián Sivoň. Tí čo spievali, oslovovali známych, zháňali sa materiály na piesne, skúsenosti a to tým, že sa stretávali s inými mládežníckymi spevokolmi. Postupne pri svätých omšiach spievali okrem liturgických nápěvov aj mládežnícke piesne, a tiež spievali pri svadbách.

Po niekoľkých rokoch spevokol podstúpil premeny: niektorí sa odsťahovali, založili rodiny... Preto bolo potrebné doplniť a oživiť spevokol, ale to sa už prechádza k počiatku detského spevokolu.

(spomienky Katky Silnej spracoval v pripravovanej knihe P. Viktor Mišuth)

„Ako sme začínali?“

zaspomínala aj Andrea Izakovičová.

„Vrátila som sa o 26 rokov späť. Nevieť presne, ale asi v r. 1984 začal hrať na organe, vtedy 15-ročný Ján Fančovič. Gabika Izakovičová (teraz Spustová) spievala žalmy. Ona spolu s Jánom boli

vlastne iniciátormi. Ústnym podaním sme sa oslovovali, a tak vznikol prvý, asi 15-členný zbor. Boli sme veľmi nadšení. O zborovom speve sme nič nevedeli, ale my sme veľmi chceli spievať.

Bolo to niečo nové. Nezabudnem na tú radosť, keď sa Jankovi podarilo nacičiť nás dvojhlasne prvú pesničku a naopak, keď sa nám nedarilo. Janko zúril, že to vzdá. Nevzdal. „TRPEL“ ďalej. Neúspech nás neodradil a úspech povzbudil. Vtedajší pán farár Jozef Kolpák nás naučil ako a čo sa počas svätej omše spieva. Nebolo to jednoduché. Boli sme takí zaničení pre spev, že sme chodili spievať na každú svätú omšu. Teda každý deň, a v nedeľu na obidve sväté omše. Niekoľko rokov sme chodili na púte do Levoče a Gaboltova. Boli to úžasné zážitky. Spanie pod holým nebom, počúvanie úžasných pesničiek a gitary, stretať sa s mladými nadšencami z celého Slovenska. Naším veľkým vzorom bol spevokol „Košičania“ z Košíc. Boli perfektní. Od nich sme prevzali niektoré pesničky. Najväčšou poctou bolo pozvanie spievať na Trnavskú nověnu. Myslím, že ani predtým, ani potom sme nezažili takú trénu. Na istý čas prevzal nad nami patronát náš ozajstný zbormajster Ing. Matúš Dobšovič. On nás naučil techniku spevu a rytmus. Potom prišiel Maroš Sivoň. Čas bežal a postupne sme sa vydávali, ženili a odchádzali pre materské a vojenské povinnosti. Prišla nová dirigentka Alenka Marhavá, ktorá sa s nami „trápi“ doteraz. Mladí prichádzali a odchádzali, „starí“ sa vracali. Spievame s materskými prestávkami asi 26 rokov. Nikdy som ten čas neolutovala. Prežila som so spevom veľa krásneho, lebo kto spieva dvakrát sa modlí. Je mi len ľúto, že naše deti nie sú také nadšené, ako sme boli my. Viem, že máme veľa talentov, ale málo ochoty. Verím, že sa to zmení. Spev lieči a obohacuje.“ ■

Zastavenie v duši

Napísať báseň asi nedokáže hocikto. Napísať báseň a podeliť sa o svoje najskrytejšie pocity, svoje myšlienky, bolesti, sklamanie a nádeje s ľuďmi blízkymi aj cudzími, chce poriadny kus odvahy. Aspoň ja to tak vnímam. A obdivujem Miladku Krajáčovú, autorku knihy s názvom **Zastavenie v duši**.

V nedeľu 21. novembra 2010 v Kultúrnom dome v Suchej nad Parnou túto zbierku básní vpravovali do života hostia

večera: starosta obce František Oboril, Eva Drobná – vydavateľka, Adriana Horváthová – moderátorka, Margareta Partelová – recitátorka, Peter Cibira, dekan - bývalý farár v našej obci, ktorý uviedol zbierku medzi čitateľov. Ďalšími hosťami boli Peter Škultéty – súčasný farár a páter Viktor Mišuth, pôsobiaci v Ráde svätej Uršule v Ružovej doline.

Na úvod nám zaspievali dievčatá z folklórneho súboru pri Základnej škole v Suchej nad Parnou Mária Pluhárová a Johanka Hečková. Súbor vedie Miladka Krajáčová. Potom už priestor patril autorke, ktorá odpovedala na otázky Adrieny Horváthovej a recitátorky Margarete Partelovej. Prednesené básne nechali len máloktoré oko suché. Po oficiálnej časti do tancia a na počúvanie zahráli a zaspievali manželia Oborilovi a Jarko Babiš a nechýbalo ani dobré víno a občerstvenie na slávnostnej recepcii.

Západ slnka

Cítim unavený deň
Slnko si líha k spánku
Ružovo farbí v nežnom vánku
Tej farbe pole nepoddá sa len

Ružová obloha, ružová rieka
Ružové vtáky pri oblaku
Ružový lán vlčieho maku
Ružový vodopád skalou steká

Ružové srdce rozpalené
Sleduje ružový úkaz tichý
V predstavách počuť slnka vzdychy-
Každovečerné predstavenie

Nuž nech tento deň – výnimočný a slávnostný zostane uložený v myšliach autorky i nás všetkých ako spomienka na chvíľu radosti a zastavenia v tomto uponáhľanom svete. A nech si zbierka **Zastavenie v duši** nájde svojich čitateľov.

H. T.
foto: Peter Spusta

Milada Krajáčová,
báseň zo zbierky *Zastavenie v duši*

Október – Mesiac úcty k starším

Stárnutie obyvateľstva sa stáva významným javom, pretože sa dĺžka života v 20. storočí predĺžila až o 25 rokov. Tento problém zaradila aj OSN do svojho programu a v roku 1990 vyhlásila 1. október za Medzinárodný deň starších ľudí. V roku 1999 Valné zhromaždenie OSN vyhlásilo mesiac október za Mesiac úcty k starším a vyzvalo všetky členské štáty, aby vyvíjali primeranú stratégiu na miestnej úrovni, v záujme uspokojenia zvyšujúcej sa potreby starostlivosti o starších ľudí.

Stárnutie je prirodzenou etapou života, je celoživotným procesom. Problémom je vysoký výskyt chorôb a predčasná úmrtosť, ktoré sa dajú ovplyvniť štýlom života. Ľudia, ktorí sú pracovne aktívni, stretávajú sa so známymi, sú dobre informovaní, rozširujú si svoj obzor. Tento proces zvládajú prijateľnejšie, sami sa vidia v pozitívnom svetle, vedia si organizovať štýl svojho života.

V Suchej nad Parnou sa dôchodcovia pri tejto príležitosti stretli 17. októbra v počte 107 ľudí. privítala ich vkusne upravená sála KD a celú akciu zabezpečoval obecný úrad. Stretnutie otvorila p. Tajcnárová – pracovníčka OÚ, ktorá pozdravila dôchodcov a privítala hostí.

Potom pozdravil dôchodcov starosta obce p. Oboril, vyzdvihol význam starostlivosti o starších občanov a potešil všetkých občanov nad 80 rokov pripravenými vecnými darčekom. Kultúrne vystúpenie žiakov ZŠ pod vedením p. Krajáčovej vhodne spestrilo toto stretnutie.

Pozdraviť dôchodcov prišli i p. Fabiánová – predsedníčka KO JDS Trnava a p. Štefánek – predseda OO JDS Trnava.

Pri tejto príležitosti odovzdali vyznamenania ústredia JDS za dlhoročnú zaslúženú prácu p. Hečkovi, dlhoročnému predsedovi (in memoriam), Suchovskému speváckemu zboru a hudobnej skupine DODO.

Za výbor Združenia dôchodcov ich pozdravil p. Blažo. Vo svojom príhovore vyzdvihol veľmi dobrú spoluprácu s OÚ, osobitne so starostom obce p. Oborilom, ktorý sa podieľa finančnými príspevkami pri zabezpečovaní spoločenských aktivít organizácie. Vyzdvihol pestrú činnosť organizácie, vydarené akcie i ďalšie plánovanie aktivity do konca roka, ako i každoročné návštevy dôchodcov členmi výboru, spojené s odovzdávaním vianočných darčiek.

Bohaté pohostenie, dychová hudba so spevákmami – manželmi Oborilovými dotvárali rámec tohto príjemného popoludnia, na ktorom mal každý dobrú náladu a veselo sa zabávali. Bola to nepochybne krásna akcia, na ktorej nik nešetril úsmevom. Želal by som si, aby sa toľko želaní zdravia, šťastia a úcty širokého okolia dostávalo dôchodcom nielen v tento jeden deň.

Suchovskí dôchodcovia sú aktívni

Na štvrtok 21.10. zvolal výbor Združenia dôchodcov brigádu svojich členov na miestnom cintoríne. Počasie nám výnimočne žičilo a tak 27 členov, ktorí na brigádu prišli, vyhrnuli rukávy a pustili sa do práce. Hrabali, okopávali, zametali, vyrezávali a strihali nežiaduce kríky a plnili vrecia s listím, ktoré potom znášali ku kontajneru. Výsledkom boli vyčistené priestory cintorína, ktorý môže prijať návštevníkov pri príležitosti sviatku Všetkých svätých a dušičiek, v dôstojnom poriadku.

Michal Blažo

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- **Všeobecný:** Aby nám osobná skúsenosť utrpenia pomohla lepšie pochopiť situáciu opustených, chorých alebo starých ľudí a pobádala nás k štedrej pomoci.
- **Misijný:** Aby národy zeme otvorili svoje dvere Kristovi a jeho evanjeliu pokoja, bratstva a spravodlivosti.

november v našej farnosti

pokrstení:

- * 17.10.2010 Veronika Mondeková, Suchá
- * 28.10.2010 Matúš Benedek, Suchá
- * 4.10.2010 Alex Miklošovič, Zvončín
- * 16. 4.2010 Karolína Svrčková, Kvetoslavov
- * 9. 8.2010 Eliška Mičíková, Trnava
- * 4. 3.2010 Hana Mičíková, Zvončín

zosnulí:

- † 9.11., Ferdinand Horváth, 58 r., Košolná
- † 24.11., Jarmila Reháková, 53 r, Suchá

manželský zväzok uzavreli:

20.11., Lukáš Horník a Michaela Malatinská

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor:

JCLic. Peter Škultéty, administrátor

e-mail: suchanadparnou@fara.sk

grafická úprava: Ing. Peter Spusta

e-mail: spusta8@mail.t-com.sk

www.suchanadparnou.fara.sk

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu

v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, pripravované akcie

30.12.

Vyhlásenie samostatnej Slovenskej
cirkevnej provincie (1987)

31.12.

rozlúčka so starým rokom

*„Ak sa Kristus aj tisíckrát narodí
v Betleheme a nie v tebe, ty zostaneš
stratený.“*

Angelus Silesius
básnik

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december
Rozpis svätých omši je orientačný,
rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia
do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

5. decembra – 2. Adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

8. decembra – Nepoškvrnené počatie
Panny Márie

7.30 – Zvončín;

17.00 – Košolná; 18.00 – Suchá

12. decembra – 3. Adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

19. decembra – 4. Adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

24. decembra – Štedrý deň

7.30 – Suchá;

cca o 17.00 štedrovečerná večera

25. decembra – Narodenie Pána, Vianoce

0.00 – Suchá – polnočná sv. omša

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

26. decembra – Svätej rodiny

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

31. decembra – Silvester,

koniec kalendárneho roka

16.00 – Suchá – ďakovná omša

December 2010

Adventné a Vianočné obdobie

St **1** Edmund Kapián, mučeník

Št **2** Bibiána, mučeníčka

Pi **3** František Xaverský, kňaz

So **4** Ján Damascénsky, kňaz, uč. Cirkvi

Ne 5 2. Adventná nedeľa

Po **6** Mikuláš, biskup

Ut **7** Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi

St 8 Nepoškvrnené počatie Panny Márie
(Kántry)

Št **9** Leokádia

Pi **10** Melchiades, mučeník (Kántry)

So **11** Damaz I., pápež (Kántry)

Ne 12 3. Adventná nedeľa

Po **13** Lucia, panna, mučeníčka

Ut **14** Ján z Kríža, kňaz, uč. Cirkvi

St **15** Valerián, biskup

Št **16** Adelhaida, cisárovná

Pi **17** Modest, biskup

So **18** Gracián, biskup

Ne 19 4. Adventná nedeľa

Po **20** Zefirín, pápež

Ut **21** Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi

St **22** Adela, opátka

Št **23** Ján Kentský, kňaz

Pi **24 Adam a Eva, Štedrý deň**

So 25 Narodenie Pána

Ne 26 Svätá rodina

Po **27** Ján, apoštol, evanjelista

Ut **28** sv. neviniatka, mučeníci

St **29** Tomáš Becket, biskup, mučeník

Št **30** Dávid

Pi **31** Silvester I., pápež